

Przedmiot sprawy

Po pierwsze, żądanie stwierdzenia nieważności aktu Komisji odrzucającego wnioski skarżących zmierzające do wycofania substancji zwanej kalafonią z listy substancji uczulających, umieszczonej w załączniku I do dyrektywy Rady 67/548/EWG z dnia 27 czerwca 1967 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawodawczych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz.U. 1967, 196, str. 1), a po drugie żądanie naprawienia poniesionej szkody.

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Skarżące pokrywają swoje własne koszty, jak i koszty poniesione przez stronę pozwaną.
- 3) Interwenient ponosi swoje własne koszty.

(¹) Dz.U. C 7 z 10.01.2004

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 stycznia 2006 — Dimos Ano Liosion i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-85/05) (¹)

(Niedopuszczalność — Podmioty nie będące adresatami aktów wspólnotowych — Dotkliwość bezpośrednia)

(2006/C 74/38)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Dimos Ano Liosion (Grecja), Theodora Goula, Argyris Argyropoulos, Ioannis Manis, Eleni Ntalipi, Vasilis Papagrignoriou i Giorgos Fragkalexis (Ano Liosion, Grecja) [Przedstawiciel: adwokat G. Kalavros]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich [Przedstawiciele: D. Triantafyllou i L. Flynn, pełnomocnicy]

Przedmiot sprawy

Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji E (2004) 5522 Komisji z dnia 21 grudnia 2004 r. dotyczącej przyznania pomocy finansowej przez Fundusz Spójności na rzecz projektu

z tytułowanego „Budowa Pierwszej fazy drugiego składowiska odpadów w Attyce Zachodniej w Skalistiri, gmina Fyli”;

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna
- 2) Skarżący zostają obciążeni kosztami

(¹) Dz.U. C 106 z 30.04.2005 r.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 9 stycznia 2006 r. w sprawie Finlandia przeciwko Komisji

(Sprawa T-177/05) (¹)

(Kwestie incydentalne — Zarzut niedopuszczalności — Działanie niewywołujące skutków prawnych — Środki własne Wspólnot Europejskich — Postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Odsetki za zwłokę przewidziane w art. 11 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1150/2000 — Negocjacje dotyczące porozumienia w sprawie warunkowej płatności)

(2006/C 74/39)

Język postępowania: fiński

Strony

Strona skarżąca: Republika Finlandii (Przedstawiciele: T. Pynnä i A. Guimaraes –Purokoski)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: G. Wilms i P. Aalto)

Okoliczności faktyczne postępowania

Wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (Dyrekcja Generalna ds. Budżetu) zawartej w piśmie z dnia 28 lutego 2005 r., potwierdzonej w piśmie z dnia 25 kwietnia 2005 r., w której Komisja odmówiła wszczęcia negocjacji z Republiką Finlandii w ramach wszczętego na podstawie art. 226 WE postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego nr 2003/2180, którego przedmiotem jest warunkowa płatność przez Finlandię należności celnych nałożonych z mocą wsteczną wraz z odsetkami za zwłokę liczonymi od dnia wymagalności do dnia dokonania zapłaty.

Sentencja postanowienia

1. Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
2. Republika Finlandii zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 153 z 25.6.2005.

Skarga wniesiona w dniu 2 listopada 2005 r. — ARCHI.M.E.D. — E.S. przeciwko Komisji

(Sprawa T-396/05.)

(2006/C 74/40)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Architecture, Microclimat, Energies Douces — Europe et Sud SARL (ARCHI.M.E.D.-E.S) (Ganges, Francja) [Przedstawiciele: P.-P. van Gehuchten, J. Sambon, P. Reyniers, avocats]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji o dokonaniu potrącenia, zawartej w piśmie z dnia 5 października 2005 r. doręczonym skarżącej w dniu 10 października 2005 r.
- stwierdzenie nieważności decyzji o ściągnięciu należności, zawartej w pismach z dnia 30 sierpnia 2005 r., oraz w zawiadomieniu nr 3240705638 o obciążeniu rachunku z dnia 23 sierpnia 2005 r., doręczonych skarżącej w dniu 2 września 2005 r.
- obciążenie Komisji kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca jest stroną umowy BU 209-95 zawartej z Komisją w drodze przetargu ogłoszonego w ramach specjalnego programu badań i rozwoju technologicznego w dziedzinie energii nieatomowej (¹) i służącego realizacji projektu remontu budynku w Lionie przy wykorzystaniu metody architektury słonecznej i bioklimatycznej. W ramach wykonania swoich zobowiązań umownych Skarżąca zakomunikowała Komisji sprawozdanie końcowe z projektu. Komisja nie zaakceptowała tego sprawozdania i w dniu 5 lipca 2005 r. przesłała jej decyzję o ściągnięciu przekazanych zaliczek, odmawiając zaakceptowania pewnych kosztów zadeklarowanych w tym sprawozdaniu. Do polubownego rozwiązania sporu nie były stane doprowadzić ani wymiana korespondencji między stronami, ani odbyte spotkania, ani interwencja rzecznika.

Listem poleconym a dnia 30 sierpnia 2005 r. Komisja przesłała skarżącej ostateczną decyzję o ściągnięciu należności poprzedzoną zawiadomieniem nr 3240705638 o obciążeniu rachunku z dnia 23 sierpnia 2005 r. W drodze innego listu poleconego z dnia 5 października 2005 r. Komisja powiadomiła ją również o decyzji w sprawie potrącenia ich wzajemnych wierzytelności: wierzytelności Komisji względem skarżącej w ramach tej umowy, z jednej strony, oraz wierzytelności skarżącej względem Komisji, które przysługiwały jej w ramach innej umowy. Są to zaskarżone decyzje.

Strona skarżąca podważa decyzje powołując dwa zasadnicze zarzuty.

Przede wszystkim podnosi ona, że przez zaskarżone decyzje Komisja naruszyła pozasądowe przesłanki potrącenia wzajemnych wierzytelności. Skarżąca twierdzi, że takie potrącenie nie powinno być możliwe, w przypadku gdy wierzytelności wynikają z dwóch różnych porządków prawnych. Zdaniem skarżącej przysługujące jej względem Komisji wierzytelności są w istocie oparte na prawie wspólnotowym, podczas gdy wierzytelności Komisji względem skarżącej wynikają z prawa francuskiego. Co więcej, podnosi ona, że Komisja nie ma podstawy prawnej pozwalającej jej na dokonanie potrącenia, które propomuje skarżącej, albowiem wierzytelności te są jeszcze niepewne, o czym świadczą liczne sprzeczności ze strony samej skarżącej oraz postępowanie przed rzecznikiem, które się jeszcze nie zakończyło. do dnia dzisiejszego.

W drugim zarzucie strona skarżąca twierdzi, że należy stwierdzić nieważność decyzji o ściągnięciu należności z powodu braku uzasadnienia. Utrzymuje ona, że Komisja nie dostarczyła satysfakcjonujących wyjaśnień, w szczególności w odniesieniu do argumentów podniesionych przez skarżącą dotyczących sposobu oreślenia przez nią kwoty jej wierzytelności.

(¹) Program ustanowiony na podstawie decyzji Rady 94/806/WE z dnia 23 listopada 1994 r., Dz.U. 334 z dnia 22 grudnia 1994 r., str. 87

Odwołanie wniesione w dniu 3 listopada 2005 r. — ARCHI.M.E.D. — E.S. przeciwko Komisji

(Sprawa T-397/05)

(2006/C 74/41)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Architecture, Microclimat, Energies Douces — Europe et Sud SARL (ARCHI.M.E.D. — E.S) (Ganges, Francja) [przedstawiciele: P.-P. van Gehuchten, J. Sambon, P. Reyniers, adwokaci]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich